

СЕВЕРНО ЕХО:

НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ

Излиза СРЕДА
Печатница „ИЗГРЪБВ“ — ПлътвънРедакторъ:
ПЕТКО ПАВ. ПОПОВЪТЕЛЕФОНИ: № 184 и 55.
Годишенъ абонаментъ 60 леваВИНАГИ ИСКАЙТЕ
ДОМАШНИ, от Василия Бакалинъ
ОЛИО ДОНЕВИ

ЗАВЕТЬ НА НАРОДНИТЪ БУДИТЕЛІ

Нека никой не чака други да го освободи! Нашата свобода от насък зависи!

Г. С. Раковски.

Преди повече от дванадесет и половина въка ѿ златната паза във северна Добруджа, дето тихи води на големата башинга ръка цълуват намирната сага на бунтовното море, изгрът звездата на българския духъ. Разкрили устремка моцъ на югъ към примамната сага на стария Балканъ, подъ живавата българска на Испериха този духъ даде славното си име на земята ни, заселил съхрабри си и остави свещенъ заветъ въ душите им — на югъ към Бъло море за обединението на всички славяно-българи въ собствена държава.

И въ лютата бръзка по башинга повеля наследници-ханове търсълъ съ текши жестъри граници на своя народъ на югъ из Тракийската равнина и на запад към Охридъ и Синьото море...

В едната година Борис I благодарил Богу, кръсти народъ си въ новата въра на Христа и завеща идеалъ на своя величък синъ Симеона — обединение, свобода, мир и култура възходъ на българския народ...

Настанаха усилини години... На два пъти потъмняваха небесата надъ родната земя, на два пъти за дълго време вражески кракъ скверниятъ татковината на българския духъ. Но — не се гаси туй, че не гасе! И ето, из пепелищата на родните огнища, уцелъ следъ въвките на страдания, освежен и одобрънъ българският духъ възкръсна въздушни мечъ възпаление погледъ на вълния хайдутинъ, прозвучава като бойна тръба отъ казаците на хилендарската светица Паисия, избухъ като всенародна стихия на Оборище, извърши подвигъ въ Сръбдогорието, благослови народъ си на Шипка, пламна възлътъ на илинденци и развили криле въ последните воини, за да извърши обединението.

Така се роди, разви и кали българският духъ, завещанъ ни отъ храбрите отъ бъди и баци, светици и будители народъ.

Днесъ този духъ се пробуди и затвърди гордо и свободно надъ южна Добруджа и тревожно зове синовете си на югъ и юго-западъ във равна Тракия, въ измъкнена Македония, дето изгрът зората на българската просвета, дето не преди много България погреба най-върните си синове, дето всъка щела пръстъ е напоена съ кровта на тия синове и дето всъка стъпка грижливо пази тъхните свещени кости!

Тамъ на кръстъ по родната земя — отъ тихия Дунавъ до Българско море, отъ Охридъ синъ до вироглавото Черно море — се носи като скъпо бацино наследство българският духъ, въплотен въ безсъмртните подвизи на народните будители.

Подъ благословията на този духъ ние сме едини, горди и силни, давайки си въвръна дума, че
"туй що стартизъ зачнаха,
млади ще го възкаратъ въ пътъ!"

В. Савовъ,
обл. училищенъ инспекторъ.

НОВИЯТЪ ДУХЪ

Въ очигъ на всички се съзира има своята производяща социал-революционната пламъче на настоятелно налагащия се въпросъ — въ шума на какви нови събития ще ни свари свѣтлината на утренния денъ?

И наистина, политическите и военни изненади преминават предъ лицето на човѣчество тощето на една изумителна същето на международнътъ и върънъ общественъ усетъ.

Не е тайна — два съвета съ развили и изложили итогъ на същето на историческата дейностътъ събитие. Да се съзре тази историческа зависимостъ възникнала отъ примирие във свѣтлината си, съ премахнен и наималко подозирани проявления на дадено събитие съ международната извѣдимостъ, когато потокътъ на нови събития го уличи въ своя замайващи наложителенъ въхъ.

И... така се дохожда до едно състояние на несигурностъ въ предугадване хода на бѫдещето и неувѣренътъ въ преценка на настоящето. Това състояние на духовна безпомощностъ гнети.

То убива върхата въ правилностъ на личните премири и на прави инирети, ако не последователни, то проводници на фантастични слухове, безоговорочно пускатъ мълчани и чудовищъ въ свое то построение тълкувания и свѣтления създаватъ същественъ възможностъ за извѣдимостъ, когато този възможностъ създава същественъ възможностъ за извѣдимостъ.

Да съзре тази историческа зависимостъ възникнала отъ примирие във свѣтлината си, и не се примири въ свѣтления събъектъ, ако не съзре тази историческа зависимостъ във свѣтлината си, и не се примири във свѣтления събъектъ.

За настъпътъ на всички знае. Какъвъ ще бѫде образътъ на утренния денъ? Може би, на този въпросъ не може да се даде отъ сега точенъ отговоръ. Все пакъ, знаемъ — новото е винаги съзрано въ съзнанието ни съ определъ на надеждата. По пътя на тази очаквана презъ дълги часове на страдания и насполуки свѣтла надежда, нека подгответъ духъ си, да освѣжимъ волите си, да реорганизирамъ съзнанието си, за да можемъ съ достойностъ, когато този необходимостъ да се нареди въ фалангата на онзи народъ, които има амбиции във върху развалините на единъ старъ съветъ.

За настъпътъ на всички знае. Какъвъ ще бѫде образътъ на утренния денъ? Може би, на този въпросъ не може да се даде отъ сега точенъ отговоръ. Все пакъ, знаемъ — новото е винаги съзрано въ съзнанието ни съ определъ на надеждата. По пътя на тази очаквана презъ дълги часове на страдания и насполуки свѣтла надежда, нека подгответъ духъ си, да освѣжимъ волите си, да реорганизирамъ съзнанието си, за да можемъ съ достойностъ, когато този необходимостъ да се нареди във фалангата на онзи народъ, които има амбиции във върху развалините на единъ старъ съветъ.

За настъпътъ на всички знае. Какъвъ ще бѫде образътъ на утренния денъ? Може би, на този въпросъ не може да се даде отъ сега точенъ отговоръ. Все пакъ, знаемъ — новото е винаги съзрано въ съзнанието ни съ определъ на надеждата. По пътя на тази очаквана презъ дълги часове на страдания и насполуки свѣтла надежда, нека подгответъ духъ си, да освѣжимъ волите си, да реорганизирамъ съзнанието си, за да можемъ съ достойностъ, когато този необходимостъ да се нареди във фалангата на онзи народъ, които има амбиции във върху развалините на единъ старъ съветъ.

За настъпътъ на всички знае. Какъвъ ще бѫде образътъ на утренния денъ? Може би, на този въпросъ не може да се даде отъ сега точенъ отговоръ. Все пакъ, знаемъ — новото е винаги съзрано въ съзнанието ни съ определъ на надеждата. По пътя на тази очаквана презъ дълги часове на страдания и насполуки свѣтла надежда, нека подгответъ духъ си, да освѣжимъ волите си, да реорганизирамъ съзнанието си, за да можемъ съ достойностъ, когато този необходимостъ да се нареди във фалангата на онзи народъ, които има амбиции във върху развалините на единъ старъ съветъ.

За настъпътъ на всички знае. Какъвъ ще бѫде образътъ на утренния денъ? Може би, на този въпросъ не може да се даде отъ сега точенъ отговоръ. Все пакъ, знаемъ — новото е винаги съзрано въ съзнанието ни съ определъ на надеждата. По пътя на тази очаквана презъ дълги часове на страдания и насполуки свѣтла надежда, нека подгответъ духъ си, да освѣжимъ волите си, да реорганизирамъ съзнанието си, за да можемъ съ достойностъ, когато този необходимостъ да се нареди във фалангата на онзи народъ, които има амбиции във върху развалините на единъ старъ съветъ.

За настъпътъ на всички знае. Какъвъ ще бѫде образътъ на утренния денъ? Може би, на този въпросъ не може да се даде отъ сега точенъ отговоръ. Все пакъ, знаемъ — новото е винаги съзрано въ съзнанието ни съ определъ на надеждата. По пътя на тази очаквана презъ дълги часове на страдания и насполуки свѣтла надежда, нека подгответъ духъ си, да освѣжимъ волите си, да реорганизирамъ съзнанието си, за да можемъ съ достойностъ, когато този необходимостъ да се нареди във фалангата на онзи народъ, които има амбиции във върху развалините на единъ старъ съветъ.

За настъпътъ на всички знае. Какъвъ ще бѫде образътъ на утренния денъ? Може би, на този въпросъ не може да се даде отъ сега точенъ отговоръ. Все пакъ, знаемъ — новото е винаги съзрано въ съзнанието ни съ определъ на надеждата. По пътя на тази очаквана презъ дълги часове на страдания и насполуки свѣтла надежда, нека подгответъ духъ си, да освѣжимъ волите си, да реорганизирамъ съзнанието си, за да можемъ съ достойностъ, когато този необходимостъ да се нареди във фалангата на онзи народъ, които има амбиции във върху развалините на единъ старъ съветъ.

За настъпътъ на всички знае. Какъвъ ще бѫде образътъ на утренния денъ? Може би, на този въпросъ не може да се даде отъ сега точенъ отговоръ. Все пакъ, знаемъ — новото е винаги съзрано въ съзнанието ни съ определъ на надеждата. По пътя на тази очаквана презъ дълги часове на страдания и насполуки свѣтла надежда, нека подгответъ духъ си, да освѣжимъ волите си, да реорганизирамъ съзнанието си, за да можемъ съ достойностъ, когато този необходимостъ да се нареди във фалангата на онзи народъ, които има амбиции във върху развалините на единъ старъ съветъ.

За настъпътъ на всички знае. Какъвъ ще бѫде образътъ на утренния денъ? Може би, на този въпросъ не може да се даде отъ сега точенъ отговоръ. Все пакъ, знаемъ — новото е винаги съзрано въ съзнанието ни съ определъ на надеждата. По пътя на тази очаквана презъ дълги часове на страдания и насполуки свѣтла надежда, нека подгответъ духъ си, да освѣжимъ волите си, да реорганизирамъ съзнанието си, за да можемъ съ достойностъ, когато този необходимостъ да се нареди във фалангата на онзи народъ, които има амбиции във върху развалините на единъ старъ съветъ.

За настъпътъ на всички знае. Какъвъ ще бѫде образътъ на утренния денъ? Може би, на този въпросъ не може да се даде отъ сега точенъ отговоръ. Все пакъ, знаемъ — новото е винаги съзрано въ съзнанието ни съ определъ на надеждата. По пътя на тази очаквана презъ дълги часове на страдания и насполуки свѣтла надежда, нека подгответъ духъ си, да освѣжимъ волите си, да реорганизирамъ съзнанието си, за да можемъ съ достойностъ, когато този необходимостъ да се нареди във фалангата на онзи народъ, които има амбиции във върху развалините на единъ старъ съветъ.

За настъпътъ на всички знае. Какъвъ ще бѫде образътъ на утренния денъ? Може би, на този въпросъ не може да се даде отъ сега точенъ отговоръ. Все пакъ, знаемъ — новото е винаги съзрано въ съзнанието ни съ определъ на надеждата. По пътя на тази очаквана презъ дълги часове на страдания и насполуки свѣтла надежда, нека подгответъ духъ си, да освѣжимъ волите си, да реорганизирамъ съзнанието си, за да можемъ съ достойностъ, когато този необходимостъ да се нареди във фалангата на онзи народъ, които има амбиции във върху развалините на единъ старъ съветъ.

За настъпътъ на всички знае. Какъвъ ще бѫде образътъ на утренния денъ? Може би, на този въпросъ не може да се даде отъ сега точенъ отговоръ. Все пакъ, знаемъ — новото е винаги съзрано въ съзнанието ни съ определъ на надеждата. По пътя на тази очаквана презъ дълги часове на страдания и насполуки свѣтла надежда, нека подгответъ духъ си, да освѣжимъ волите си, да реорганизирамъ съзнанието си, за да можемъ съ достойностъ, когато този необходимостъ да се нареди във фалангата на онзи народъ, които има амбиции във върху развалините на единъ старъ съветъ.

За настъпътъ на всички знае. Какъвъ ще бѫде образътъ на утренния денъ? Може би, на този въпросъ не може да се даде отъ сега точенъ отговоръ. Все пакъ, знаемъ — новото е винаги съзрано въ съзнанието ни съ определъ на надеждата. По пътя на тази очаквана презъ дълги часове на страдания и насполуки свѣтла надежда, нека подгответъ духъ си, да освѣжимъ волите си, да реорганизирамъ съзнанието си, за да можемъ съ достойностъ, когато този необходимостъ да се нареди във фалангата на онзи народъ, които има амбиции във върху развалините на единъ старъ съветъ.

За настъпътъ на всички знае. Какъвъ ще бѫде образътъ на утренния денъ? Може би, на този въпросъ не може да се даде отъ сега точенъ отговоръ. Все пакъ, знаемъ — новото е винаги съзрано въ съзнанието ни съ определъ на надеждата. По пътя на тази очаквана презъ дълги часове на страдания и насполуки свѣтла надежда, нека подгответъ духъ си, да освѣжимъ волите си, да реорганизирамъ съзнанието си, за да можемъ съ достойностъ, когато този необходимостъ да се нареди във фалангата на онзи народъ, които има амбиции във върху развалините на единъ старъ съветъ.

За настъпътъ на всички знае. Какъвъ ще бѫде образътъ на утренния денъ? Може би, на този въпросъ не може да се даде отъ сега точенъ отговоръ. Все пакъ, знаемъ — новото е винаги съзрано въ съзнанието ни съ определъ на надеждата. По пътя на тази очаквана презъ дълги часове на страдания и насполуки свѣтла надежда, нека подгответъ духъ си, да освѣжимъ волите си, да реорганизирамъ съзнанието си, за да можемъ съ достойностъ, когато този необходимостъ да се нареди във фалангата на онзи народъ, които има амбиции във върху развалините на единъ старъ съветъ.

За настъпътъ на всички знае. Какъвъ ще бѫде образътъ на утренния денъ? Може би, на този въпросъ не може да се даде отъ сега точенъ отговоръ. Все пакъ, знаемъ — новото е винаги съзрано въ съзнанието ни съ определъ на надеждата. По пътя на тази очаквана презъ дълги часове на страдания и насполуки свѣтла надежда, нека подгответъ духъ си, да освѣжимъ волите си, да реорганизирамъ съзнанието си, за да можемъ съ достойностъ, когато този необходимостъ да се нареди във фалангата на онзи народъ, които има амбиции във върху развалините на единъ старъ съветъ.</p

